

Arrest

nr. 308 677 van 21 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 8 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 april 2024.

Gelet op de beschikking van 30 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 29 augustus 2023, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013

betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, *gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a.*, pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

3. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat er in Griekenland sprake is van een precare situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. Verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek. Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zouden verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland. Uit haar verklaringen kan niet blijken dat zij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Op basis hiervan kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekende partij worden vastgesteld. Aldus brengt verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen aan waaruit moet worden besloten tot het bestaan van een bijzondere kwetsbaarheid in haar hoofde in de zin van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie.

Er liggen in casu geen specifieke elementen voor waaruit in hoofde van verzoekende partij een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken die haar bij een terugkeer naar Griekenland zou blootstellen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoekende partij is een twintigjarige man zonder bijzondere kwetsbaarheid die verklaart de Engelse taal te beheersen alsook een beetje Grieks te kunnen spreken en die in Somalië acht jaar naar school gegaan is. Er wordt niet betwist dat aan verzoekende partij in Griekenland op 8 juli 2022 de vluchtelingenstatus werd toegekend en dat zij een verblijfsvergunning ontvangen heeft die nog geldig is tot 11 juli 2025 (*Document Hellenic Republic*, 29 maart 2023). Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond. De algemene informatie waarnaar verzoekende partij verwijst in het verzoekschrift is aldus niet dienstig aangezien dit het verkrijgen of hernieuwen van deze verblijfstitel betreft, terwijl het in haar situatie louter het aanvragen van een duplicaat zou betreffen aangezien haar verblijfstitel nog geldig is tot en met 11 juli 2025. Zij toont niet aan dat zij geen duplicaat kan verkrijgen

bij een terugkeer naar Griekenland. Het loutere feit dat zij niet meer over haar documenten zou beschikken, doet aan het voorgaande geen afbreuk. De Raad benadrukt dat er niet enig concreet gegeven voorligt waaruit blijkt dat de Griekse verblijfsvergunning van verzoekende partij thans zou zijn verstreken zodat haar betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk te zoeken en de taal te leren. Zulke inspanningen mogen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt vooreerst dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een leven in Griekenland op te bouwen. Zij stelt tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij haar documenten 6 à 7 maanden na het toekennen van de status ontvangen heeft, dit wil zeggen rond januari 2023. Echter in maart 2023 heeft zij Griekenland al verlaten om naar België te reizen. Zij is aldus na het verkrijgen van haar documenten slechts een paar maanden in Griekenland gebleven (NPO, p. 13). Hieruit kan afgeleid worden dat verzoekende partij slechts enkele maanden als begunstigde van internationale bescherming heeft doorgebracht in Griekenland, wat een zeer kortstondig verblijf betreft. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dergelijk kort verblijf conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Bovendien heeft verzoekende partij tijdens haar verblijf, vanaf het moment dat zij haar documenten bekomen had, geen stappen ondernomen om een AFM of AMKA te bekomen (NPO, p. 14). Daarnaast blijkt ook dat verzoekende partij, toen ze nog in het wooncentrum verbleef, Griekse lessen aangeboden kreeg in het centrum. Echter heeft zij nadien, toen zij het centrum diende te verlaten, geen ernstige pogingen meer ondernomen om taallessen te volgen. Zij werd geadviseerd door het centrum, maar hun voorstel was niet wat verzoekende partij wilde omdat dit slechts 1 uur in de week betrof. Zij stelt voor de rest via het internet geprobeerd te hebben om Grieks te leren, maar ondernam geen stappen om fysieke taallessen Grieks te kunnen volgen omdat zij zich niet meer focuste op het volgen van een cursus (NPO, p. 15 en 17).

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van de verzoekende partij, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer zij daaromtrent conclusies trekt. Verzoekende partij toont niet op afdoende wijze aan dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoonde. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Verzoekende partij verklaart in Griekenland illegaal in een kippenbedrijf gewerkt te hebben, maar ondertussen niet naar ander werk gezocht te hebben omdat zij hiervoor de taal goed moest kennen (NPO, p. 16). Ze heeft niet gezocht naar werk waarbij de kennis van de Griekse taal van minder groot belang was en stelt niet te zijn gaan solliciteren voor een vacature die ze vond, omdat ze gedemotiveerd was door het feit dat zij de taal diende te kennen (NPO, p. 17). Hieruit kan niet afgeleid worden dat verzoekende partij ernstige pogingen ondernomen heeft om werk te vinden in Griekenland. Bovendien blijkt uit haar verklaringen dat zij tijdens haar verblijf in Griekenland steeds een dak boven haar hoofd had. Zij verbleef 7 à 8 maanden in het wooncentrum en kon vervolgens ongeveer 3 maanden bij een vriend verblijven (NPO, p. 10).

Verzoekende partij toont niet aan dat zij ernstige pogingen ondernomen heeft om zich te integreren in de Griekse samenleving en slaagt er niet in aannemelijk te maken dat zij niet in de mogelijkheid verkeerde of zal verkeren om in Griekenland in werk of in huisvesting te voorzien.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft. Door in het verzoekschrift louter haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen, maakt verzoekende partij dit niet aannemelijk.

Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto

aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij Griekenland heeft verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verwijzing naar internationale rechtspraak alsook naar rechtspraak van de Nederlandse Raad van State, van een Duitse rechtbank en voorgaande arresten van de Raad zelf, is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

5. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 30 mei 2024 staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. Adv VzP repliceert op de beschikking van de Raad die onterecht besloot dat VzP zich staande kan houden in Griekenland. Ze werd er in '22 erkend en moet als 20-jarige alleenstaande er dan maar automatisch stand houden. Ze heeft er pogingen gedaan om Grieks te leren, werkte (illegaal zonder sociale rechten) in een kippenkwekerij en kon enkel logeren dankzij en bij een vriend. VzP kan geenszins automatisch overleven in een nog steeds degraderende Griekse situatie. Een bijkomend probleem is dat ze bang is uitgebuit te worden door andere jongens, ze kan er zich zo niet staande houden.”

5. Verzoekende partij brengt ter zitting, met voormelde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 2 april 2024. In de voormelde beschikking wordt

uitgebreid ingegaan op en worden de door verzoekende partij aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat zij niet aantoonbaar dat zij persoonlijk haar rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt. Verzoekende partij gaat ter terechtzitting niet in het minst, laat staan concreet in op de betreffende bevindingen dienaangaande in de beschikking.

Waar verzoekende partij betoogt dat de commissaris-generaal onterecht heeft besloten dat zij zich staande kan houden in Griekenland waarbij zij haar jonge leeftijd benadrukt, dient vooreerst opgemerkt dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoekende partij omwille van haar jonge leeftijd of omwille van een andere reden niet in staat zou zijn haar rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te laten gelden. Op 8 juli 2022 werd haar in Griekenland de vluchtelingenstatus toegekend en naar aanleiding hiervan ontving zij een verblijfsvergunning die nog geldig is tot 11 juli 2025. Verzoekende partij heeft in Griekenland in een kippenbedrijf gewerkt. Uit haar verklaringen blijkt verder dat zij tijdens haar verblijf in Griekenland steeds een dak boven haar hoofd had. Zij verbleef 7 à 8 maanden in het wooncentrum en kon vervolgens ongeveer 3 maanden bij een vriend verblijven. In dat verband dient bovendien verwezen te worden naar het feit dat verzoekende partij haar herkomstland in oktober 2019 alleen verliet. Zij regelde een paspoort en een studentenvisum via een reisagent in Mogadishu om naar Turkije af te reizen, en is alzo naar Turkije afgereisd. Zij verbleef gedurende twee jaar en een paar maanden in Turkije waar zij taalonderwijs volgde. De voorgaande elementen tonen genoegzaam aan dat verzoekende partij, ondanks haar jonge leeftijd, wel degelijk zelfstandig kon functioneren in de Griekse maatschappij. Haar betoog dat zij in Griekenland zich niet staande kan houden, kan derhalve niet aangenomen worden gelet op voorgaande vaststellingen.

Wat betreft haar opmerking ter terechtzitting dat zij pogingen heeft gedaan om Grieks te leren, illegaal in een kippenkwekerij werkte en enkel bij haar vriend kon logeren, dient opgemerkt dat zowel in de bestreden beslissing als in de beschikking wordt aangegeven dat uit haar verklaringen blijkt dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een leven in Griekenland op te bouwen. Zij heeft immers haar Griekse verblijfsdocumenten rond januari 2023 ontvangen, zijnde 6 à 7 maanden na het toekennen van de status. Echter in maart 2023 heeft zij Griekenland al verlaten om naar België te reizen. Zij is aldus na het verkrijgen van haar documenten slechts twee maanden in Griekenland gebleven (NPO, p. 13). Als begunstigde van internationale bescherming heeft de verzoekende partij zeer kortstondig in Griekenland verbleven. Dit betreft een dermate kortstondige periode dat de verzoekende partij niet dienstig kan aantonen dat zij een oprechte inspanning heeft geleverd om als begunstigde van internationale bescherming een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dergelijk kort verblijf conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Bovendien wordt in de hoger geciteerde beschikking aangegeven dat verzoekende partij *“toen zij het centrum diende te verlaten, geen ernstige pogingen meer heeft ondernomen om taallessen te volgen. Zij werd geadviseerd door het centrum, maar hun voorstel was niet wat verzoekende partij wilde omdat dit slechts 1 uur in de week betrof. Zij stelt voor de rest via het internet geprobeerd te hebben om Grieks te leren, maar ondernam geen stappen om fysieke taallessen Grieks te kunnen volgen omdat zij zich niet meer focuste op het volgen van een cursus (NPO, p. 15 en 17).*

...Verzoekende partij verklaart in Griekenland illegaal in een kippenbedrijf gewerkt te hebben, maar ondertussen niet naar ander werk gezocht te hebben omdat zij hiervoor de taal goed moest kennen (NPO, p. 16). Ze heeft niet gezocht naar werk waarbij de kennis van de Griekse taal van minder groot belang was en stelt niet te zijn gaan solliciteren voor een vacature die ze vond, omdat ze gedemotiveerd was door het feit dat zij de taal diende te kennen (NPO, p. 17). Hieruit kan niet afgeleid worden dat verzoekende partij ernstige pogingen ondernomen heeft om werk te vinden in Griekenland. Bovendien blijkt uit haar verklaringen dat zij tijdens haar verblijf in Griekenland steeds een dak boven haar hoofd had. Zij verbleef 7 à 8 maanden in het wooncentrum en kon vervolgens ongeveer 3 maanden bij een vriend verblijven.”

Verzoekende partij gaat met haar betoog echter geheel niet in op deze concrete vaststellingen, laat staan dat zij dienstige argumenten formuleert die hier afbreuk aan doen.

Verzoekende partij haar betoog dat zij bij terugkeer naar Griekenland vreest te worden uitgebuit door andere jongens betreft een loutere bewering die geenszins gestaafd wordt met enig begin van bewijs.

6. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoekende partij geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van haar niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat zij zich beroept op de beschermingsstatus die haar in Griekenland reeds werd toegekend.

7. Het vermoeden dat verzoekende partij haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen

aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoekende partij verhinderen.

Aangezien aan verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend wordt beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan de verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij blijft op dit punt in gebreke

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS